

Αθήνα, 13/08/2026

Προσωρινοί πίνακες κατάταξης εκπαιδευτικών στη Γενική Εκπαίδευση. Αίσθημα αδικίας και «ανακατατάξεις» που αποκαλύπτουν ένα τμήμα από τις καταστροφικές πολιτικές που ασκούνται επί σειρά ετών στην εκπαίδευση.

Η ανακοίνωση των προσωρινών πινάκων κατάταξης των εκπαιδευτικών στη Γενική Εκπαίδευση (1ΓΕ/2026 και 2ΓΕ/2026), αποκάλυψε μια «νέα» πραγματικότητα για τη δημόσια εκπαίδευση και τους λειτουργούς της. **Εκατοντάδες συνάδελφοί μας αναπληρωτές, βρέθηκαν σε πολύ χαμηλότερες θέσεις εξαιτίας της αναγνώρισης της προϋπηρεσίας στην ιδιωτική εκπαίδευση με βάση τις διατάξεις του νόμου 5166/2024** (ποσοστό μοριοδότησής της και ένταξη ιδιωτικών εκπαιδευτικών στους πίνακες κατάταξης χωρίς το κριτήριο της απόλυσης από τον εργοδότη να είναι πλέον αποκλειστικό, ενθάρρυνση δηλαδή, επί της ουσίας, των μετακινήσεων προς τα δημόσια σχολεία). Θυμίζουμε ότι οι διατάξεις αυτές προέκυψαν ως αποτέλεσμα των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 1251-1254/2024, 169/2023), οι οποίες έκριναν αντισυνταγματικό τον αποκλεισμό ή τον περιορισμό της προσμέτρησης της προϋπηρεσίας στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Είναι αυτονόητη και δικαιολογημένη η οργή που διακατέχει τους/τις αναπληρωτές/τριες που για πολλά χρόνια στηρίζουν τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου και έρχονται αντιμέτωποι/ες με την απαξίωση της κοπιώδους και πολυδάπανης προϋπηρεσίας τους μακριά από τα σπίτια τους στις εσχατιές της χώρας, τον κίνδυνο της μη επαναπρόσληψής τους και την απομάκρυνση της προοπτικής του μόνιμου διορισμού. Οργή που θα πρέπει να στραφεί προς τις πολιτικές που τους οδηγούν σε αυτό το σημείο, δίχως σε καμία περίπτωση να αποκτήσει χαρακτηριστικά κοινωνικού αυτοματισμού, αφού η κατάσταση που διαμορφώνεται θίγει τους ήδη πολλαπλά θιγόμενους αναπληρωτές της δημόσιας εκπαίδευσης και δημιουργεί ένα νέο ευέλικτο και φθηνότερο (προς χάρη των σχολάρχων) σώμα ιδιωτικών εκπαιδευτικών με την «προοπτική» μετακίνησης στη δημόσια εκπαίδευση. Με απλά λόγια το πρόβλημα δεν θα λυθεί με έναν πόλεμο χαρακωμάτων μεταξύ εκπαιδευτικών της δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης, αλλά με την πρόταση και υιοθέτηση λύσεων που θα δικαιώνουν, θα ενισχύουν και θα θωρακίζουν τους εκπαιδευτικούς του δημόσιου σχολείου και επιπλέον για τους

εκπαιδευτικούς της ιδιωτικής εκπαίδευσης θα θέσουν τέρμα στην ανάγκη να φύγουν από αυτήν ενώ την έχουν επιλέξει.

Ως Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε. είχαμε ξεκάθαρα ταχθεί ενάντια στον ν.4589/19 (προσοντολόγιο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.) **ψηφίζοντας την απόφαση της 87ης Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για «Μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών σε όλες τις πραγματικές ανάγκες του δημόσιου σχολείου, σύμφωνα με τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος για τη δομή της εκπαίδευσης (αριθμός μαθητών ανά τμήμα κλπ.), με αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας τους ως κυρίαρχο κριτήριο διορισμού. Προσλήψεις αναπληρωτών μόνο όπου προκύπτουν έκτακτες ανάγκες, με συμβάσεις με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα αντίστοιχα των μόνιμων εκπαιδευτικών. Κατάργηση της ωρομισθίας, του θεσμού των Α.Μ.Ω. και της ελαστικής εργασίας».**

Είναι για εμάς σαφές ότι το προσοντολόγιο του ν. 4589/19 αποτελεί το γενεσιουργό αίτιο της κατάστασης που διαμορφώνεται σήμερα, αφού με βάση τις προβλέψεις του το πτυχίο δεν είναι από μόνο του αρκετό και η προϋπηρεσία δεν κατοχυρώνεται αλλά αλλοιώνεται από την κυριαρχία των, υπό διαρκή αναζήτηση και με κάθε τρόπο, πάσης φύσεως «προσόντων».

Ως Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε. αγωνιστήκαμε, στο πλαίσιο της πάλης της Δ.Ο.Ε., για την πραγματοποίηση όλων των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών που έχει ανάγκη η εκπαίδευση. Μάλιστα, είμαστε μια από τις παρατάξεις που κατήγγειλαν τις ελληνικές κυβερνήσεις στην Επιτροπή Αναφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παρατεταμένη πολιτική αδιοριστίας, συμβάλλοντας έτσι στην πραγματοποίηση των χιλιάδων διορισμών από το 2020 μέχρι σήμερα.

Είναι επίσης σαφές για εμάς ότι η μόνη λύση που θα αντιμετωπίζει, στο μεγαλύτερο μέρος, το πρόβλημα που αναδεικνύουν σήμερα οι προσωρινοί πίνακες, είναι η πραγματοποίηση - άμεσα - όλων των διορισμών που έχει ανάγκη το δημόσιο σχολείο, με βάση τις θέσεις της Δ.Ο.Ε. Είναι αδιανόητο να πραγματοποιούνται μόλις 5.000 διορισμοί και παράλληλα να προσλαμβάνονται 40.000 περίπου αναπληρωτές, οι οποίοι ολοφάνερα καλύπτουν πάγιες και όχι προσωρινές ανάγκες. Και οπωσδήποτε αναφερόμαστε σε διορισμούς που θα συνοδεύονται από ισότητα στα εργασιακά δικαιώματα μόνιμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών και ενίσχυση της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών στα δημόσια σχολεία σε δυσπρόσιτες περιοχές, καθώς και ουσιαστική στήριξη και πρόνοια

για όλους/ες τους/τις εκπαιδευτικούς στη στέγαση και τη μετακίνησή τους ανά την Ελλάδα.

Ως Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε. δεν μπορούμε, όμως, να κλείσουμε τα μάτια και στον κύριο λόγο που οδηγεί τους εκπαιδευτικούς της ιδιωτικής εκπαίδευσης στους πίνακες του Α.Σ.Ε.Π., τον νόμο 4713/2020, με την απελευθέρωση των απολύσεων και την «ενθάρρυνση» των πάσης φύσεως εργοδοτικών αυθαιρεσιών. Δεν είναι τυχαίο ότι μέχρι τότε οι αποχωρήσεις από τα ιδιωτικά σχολεία ήταν ελάχιστες – κάτω από 100 – και τα χρόνια που ακολούθησαν την εφαρμογή του άγγιξαν τις 5.000. Αυτό αντιμετωπίζεται μόνο με την **αντικατάσταση των διατάξεων του νόμου 4713/20 από νέες, που θα θεσπίζουν έλεγχο των εργασιακών σχέσεων στα ιδιωτικά σχολεία από το Υπουργείο Παιδείας και θα ενισχύουν την εποπτεία του σε αυτά, ώστε να περιοριστεί η εργοδοτική αυθαιρεσία και οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί να μην εγκαταλείπουν το χώρο εργασίας που έχουν επιλέξει, κάποιои έπειτα από πολλά χρόνια υπηρεσίας (κάτι που σίγουρα δεν θα έπρατταν εάν οι συνθήκες εργασίας ήταν σωστές).**

Όλα τα παραπάνω θα πρέπει να υιοθετηθούν άμεσα από την πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α., ώστε να εδραιωθεί ένα πραγματικά δίκαιο σύστημα διορισμών - προσλήψεων (η αδικία θα γίνει άλλωστε αισθητή μέσα από τις επικείμενες προσλήψεις των αναπληρωτών) αλλά και συνολικά ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα λειτουργεί με κανόνες δικαίου στις εργασιακές σχέσεις και θα αναγνωρίζει - ενισχύει το επιστημονικό κύρος των λειτουργών του μέσα σε ένα Δημόσιο Σχολείο ισχυρό και με παιδαγωγική μέριμνα που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μαθητών/τριών μας.

Από τη Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.